

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

Αιδεσιμότατοι,

Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε,

Αξιότιμα μέλη του δημοτικού συμβουλίου,

Αξιότιμοι καθηγητές και καθηγήτριες,

Αγαπητοί γονείς,

Αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες,

Κυρίες και κύριοι,

Πέρασαν ήδη 78 χρόνια από την ένδοξη ημέρα της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940 όταν ο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδας, Ιωάννης Μεταξάς, απέρριψε δια στόματος του σύσσωμου ελληνικού λαού το ιταλικό τελεσίγραφο που ζητούσε ελεύθερη διόδο των ιταλικών στρατευμάτων από το ελληνικό έδαφος. Προηγήθηκε μια σειρά εκφοβισμών της Ιταλίας προς τη χώρα μας με αποκορύφωμα τον προκλητικό τορπιλισμό του ελληνικού αντιτορπιλικού «Έλλη» στο λιμάνι της Τήνου στις 15 Αυγούστου 1940.

Όταν γίνεται γνωστή σε όλον τον ελεύθερο κόσμο η υπερήφανη απόρριψη του εξευτελιστικού ιταλικού τελεσίγραφου, η Ελλάδα συγκεντρώνει τα βλέμματα και τον ειλικρινή σεβασμό όλων των ανθρώπων. Και ο σεβασμός αυτός μετατρέπεται σε θαυμασμό όταν ο μικρός ελληνικός στρατός σημειώνει τις πρώτες νίκες εναντίον της ιταλικής υπερδύναμης. Ο ενθουσιασμός, το σθένος και η αποφασιστικότητα του ελληνικού στρατού και η ομόφωνη θέληση του λαού να αντισταθεί στον κατακτητή επιτρέπουν στους Έλληνες όχι μόνο να ματαιώσουν τα επεκτατικά σχέδια του εχθρού αλλά και να αντεπιτεθούν, απελευθερώνοντας ελληνικές πόλεις της Αλβανίας και απωθώντας τα ιταλικά στρατεύματα στο εσωτερικό της χώρας όλο και περισσότερο.

Ο Αδόλφος Χίτλερ, ηγέτης της ναζιστικής Γερμανίας, θορυβημένος από τις απανωτές ήττες του Ιταλού συμμάχου του Μουσολίνι, κινείται προς την Ελλάδα για να αποκαταστήσει το γόητρο του Άξονα και καταλαμβάνει πολλές περιοχές στα Βαλκάνια, πριν πατήσει η γερμανική μπότα τα χώματα της πατρίδας μας στις 23 Απριλίου του 1941. Οι λιγοστές ελληνικές δυνάμεις αντιστέκονται σθεναρά στα οχυρά Ρούπελ και στα ελληνογιουγκοσλαβικά σύνορα, αλλά τελικά ο γερμανικός στρατός κάμπτει την ηρωική αντίστασή τους. Η χώρα παραδίδεται στον κατακτητή, ενώ η πολιτική ηγεσία της εγκαταλείπει την Ελλάδα. Στις 27 Απριλίου 1941 ο αγκυλωτός σταυρός κυματίζει στην Ακρόπολη.

Η Ελλάδα στενάζει. Οι κατακτητές πραγματοποιούν εκτεταμένες συλλήψεις και φυλακίσεις, κτηνώδη βασανιστήρια και καθημερινές εκτελέσεις. Οι Γερμανοί επιτάσσουν όλα τα τρόφιμα και τα βιομηχανικά είδη, οτιδήποτε τους είναι χρήσιμο. Η πείνα θερίζει τον πληθυσμό και οι μαυραγορίτες, εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη και την ανθρώπινη δυστυχία, θησαυρίζουν. Οι νεκροί από την πείνα είναι χιλιάδες όπως και οι νεκροί από τα ολοκαυτώματα των Καλαβρύτων, του Διστόμου και άλλων ηρωικών χωριών της πατρίδας

μας. Τα θύματα πολλαπλασιάζονται στο Κολαστήριο του Χαϊδαρίου και στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής. Σε αυτά προστίθενται και αυτοί που καταδικάστηκαν σε θάνατο ύστερα από την υπόδειξη του κουκουλοφόρου προδότη, όπως και όλοι οι νεκροί και νεκροζώνταντοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Άουσβιτς και του Μαουτχάουζεν.

Η κατάληψη της Ελλάδας από τις δυνάμεις του Άξονα δεν πτοεί τον ελληνικό λαό, ο οποίος διεκδικεί την ελευθερία του με νέο αγώνα εναντίον των κατακτητών, προσθέτοντας το δικό του βάρος στη ζυγαριά του πολέμου. Στις 30 Μαΐου 1941 οι φοιτητές Μανόλης Γλέζος και Αποστόλης Σάντας σκαρφαλώνουν στην Ακρόπολη χωρίς να γίνουν αντιληπτοί από τη γερμανική φρουρά και κατεβάζουν τη χιτλερική σημαία πληγώνοντας ανεπανόρθωτα το κύρος των στρατευμάτων κατοχής. Παράλληλα, οι άνθρωποι της δουλειάς, της γειτονιάς, οι υπάλληλοι, οι διανοούμενοι, οι απλοί κληρικοί συσπειρώνονται και δημιουργούν τους πρώτους πυρήνες αντίστασης, ενώ γεννιέται το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο. Σε αυτή την κολοσσιαία προσπάθεια δημιουργίας και δράσης του πιο διευρυμένου αντιφασιστικού κινήματος στην πατρίδα μας, που το λέμε Εθνική Αντίσταση, τα παιδιά συμμετέχουν εξίσου ενεργά. Δεν έχουν όπλα, αλλά έχουν τόλμη και πονηριά: εξασφαλίζουν την τροφή τους με κίνδυνο της ζωής τους και προκαλούν δολιοφθορές στα γερμανικά αυτοκίνητα δρώντας αθόρυβα και ταχύτατα σαν σκιές.

Παρά την τελική νίκη των γερμανικών στρατευμάτων, η ηρωική αντίσταση των Ελλήνων αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα για την έκβαση του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Μια χούφτα Ελλήνων κατάφερε να αποδεκατίσει πολλαπλάσιες στρατιωτικές δυνάμεις προκαλώντας σημαντικές απώλειες στα εχθρικά στρατεύματα, ενώ δόθηκε ο απαραίτητος χρόνος στη Σοβιετική Ένωση να προετοιμαστεί για την έφοδο των γερμανικών δυνάμεων. Όταν ο Χίτλερ εισέβαλε στη Σοβιετική Ένωση ο ραδιοφωνικός σταθμός της Μόσχας ανέφερε χαρακτηριστικά: «Επολεμήσατε άοπλοι καί ενικήσατε, μικροί εναντίον μεγάλων. Σας οφείλουμε ευγνωμοσύνη, διότι εκερδίσαμε χρόνο για να αμυνθούμε. Ως Ρώσοι καί ως άνθρωποι σας ευχαριστούμε». Επιπλέον, πέρα από τη Βρετανική αυτοκρατορία, μόνο η Ελλάδα, μια μικρή χώρα στη μύτη της Βαλκανικής Χερσονήσου, κατάφερε να αντισταθεί με τόλμη στην ιταλική φασιστική υπερδύναμη, και μάλιστα πέτυχε σημαντικές νίκες, που αποδίδονται στην ψυχική δύναμη και αυταπάλη του ελληνικού λαού.

Ο ηρωικός αγώνας των Ελλήνων που ξεκίνησε στις 28 Οκτωβρίου 1940 με μια μεγαλειώδη διαδρομή συνέβαλε στην απελευθέρωση της πατρίδας μας στις 12 Οκτωβρίου 1944 αφήνοντας την πιο πλούσια κληρονομιά στις μετέπειτα γενιές. Όσοι ήρωες έφυγαν από το πρόσκαιρο παρόν μπήκαν στον ανέσπερο κόσμο της δόξας. Ο ιδρώτας και το αίμα τους έγιναν γόνιμα και πλούσια δώρα για την Ελλάδα. «Μέχρι τώρα λέγαμε ότι οί Έλληνες πολεμούν σάν ήρωες. Τώρα θά λέμε: Οί ήρωες πολεμούν σάν Έλληνες.» είπε ο Ουίνστον Τσόρτσιλ εμπνεόμενος από την επιτυχία της χώρας μας στον ελληνοϊταλικό πόλεμο.

Δικό μας, λοιπόν, χρέος τώρα είναι να σκύψουμε λίγο στη θυσία τους και να κρατήσουμε ό,τι είναι χρήσιμο για τον δικό μας καθημερινό αγώνα. Να φωνάξουμε πάλι αντρειωμένο το ΟΧΙ. Όχι στη βία. Όχι στην αδικία. Όχι στην τυραννία. Όχι στην καταπάτηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Όχι στα μικροσυμφέροντα των τάχα τρανών και δυνατών. Κι αν η μοίρα κάποτε στήσει μπροστά μας ξανά ένα Σαράντα, ξανά μ' ένα ΟΧΙ θα απαντήσουμε. Ας συνεχίσουμε, επομένως, τον αγώνα για την επικράτηση μιας πανανθρώπινης ειρήνης,

αυτού του υπέρτατου αγαθού που αποτελεί προϋπόθεση κάθε πολιτισμένης κοινωνίας. Η ειρήνη τιμήθηκε στους στίχους των ποιητών μας όσο καμία άλλη ανθρώπινη αξία. Κλείνω αυτό τον φόρο τιμής στους γενναίους αγωνιστές του '40 που έχυσαν το αίμα τους για χάρη της πατρίδας, αλλά και στους εναπομείναντες ήρωες που συνεχίζουν να πρεσβεύουν τα ιδανικά που διαπότισαν τον ιερό αγώνα της χώρας μας με τους παρακάτω στίχους του Ρίτσου:

Όταν οι ουλές από τις λαβωματιές κλείνουν στο πρόσωπο του κόσμου

Και μες στους λάκκους που'σκαψαν οι οβίδες φυτεύουμε δέντρα

Και στις καρδιές που'καψε η πυρκαϊά δένει τα πρώτα της μπουμπούκια η ελπίδα

Κ'οι νεκροί μπορούν να γείρουν στο πλευρό τους και να κοιμηθούν δίχως παράπονο

Ξέροντας πως δεν πήγε το αίμα τους του κάκου,

Είναι η ειρήνη.

Σας ευχαριστώ